

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְאִם גָּלִיל יִגָּאֵל אֶת הַשְּׂדֵה
הַמְּקֻדָּשׁ אֹתוֹ יִסֵּף חֲמִשִּׁית
בְּסֻף עֶרְכָּךְ עָלָיו וְקָם לוֹ:
וַיִּקְרָא כֹזֵיט
2. כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ בְסֻף
אוֹ כֻלִּים לְשֹׁמֵר וְגִבּ מִבֵּית
הָאִישׁ אִם יִמְצָא הַגִּבּ יִשְׁלַם
שְׁנַיִם:
שְׁמוֹת כֹּזֵיט

הגהות הב"ח

(א) גמ' או דילמא כיון דקני ליה
 דברינו ויבני: (ב) שם דקא
 מופרש וקא: (ג) רש"י ד"ה
 וכו' דלי ליה ליה נמי
 וכו' (ד) ממונא וכו' וכל
 לזבוי ליה האי פודה כ"ל
 תיבית כן נמחק: (ה) ד"ה או
 דילמא וכו' בשה כל שהרא
 אע"ג דלוי: (ו) ד"ה ואע"פ
 עכשיו ברשות: (ז) ד"ה
 וכו' אחר כן אחר דלי
 נמי:

גליון הש"ס

גמ' לא יהא חמור מן ההקדש.
ע' טורי אבן מגילה כג ע"ב ד"ה
אדם מי קדיש:

מוסף רש"י

פריק ליה בשילקי בשיו.
ענות ענים שום דמי המור
לכלן (לעיל טז.) ותו לא מי.
לן לנא לאשמי מדר (ערוכי קא)
אין לון אחר דרז (סוכה לז)
אין להשי ער ק (יבמות לט.
קדושין יא.) אין להשומ דר
לן (ע"ז כד.) לנא לשני מדר
ש (סנהדרין יז.) אין להשקי דבר
ה (סם טז.) הלקח. לקח עשה
עלשם שלח מעשרו מן השוק (ב"ב
עשרה שיין. לאפקועי
אסוריהו למשיי לכו עצודו
(ב"מ ז.)

רבינו גרשום

[illegible]

אומר ערבי עלי ואין לו כדי ערך כתיב ציה
 שר תשיג יד הנודר יעריכנו הכהן וכתיב צתריה
 דאי נמי לית ליה שוה שקל לא יעריכנו הכהן
 דדצרי חמשים דפדיונו צשה כל דהו: פטרווא.

בהשג יד כתיב אמר רב נחמן הלכה כדברי
 חכמים וכמה אמר רב יוסף אפי' ^א פטרוזא בר
 דנקא אמר רבא אף אנן נמי תנינא גדול
 וקטן פשיטא מהו דתימא כולי האי לא אי נמי
 פטרוזא לא קמ"ל רבי יהודה נשיאה הוה ליה
 פטר חמור שדריה לקמיה דרבי טרפון אמר
 ליה כמה בעינא למיתב לכהן אמר ליה הרי
 אמרו "עין יפה בסלע עין רעה בשקל בינונית
 ברגיא אמר רבא הלכתא ברגיא וכמה תלתא
 זווי רגיל הכא ורגיל הכא קשיא אהלכתא
 אהלכתא לא קשיא כאן בבא לימלך כאן
 בעושה מעצמו אמר רבי יצחק אמר ריש לקיש
 כמי שיש לו פטר חמור ואין לו שה לפדותו
 פודהו בשויו למאן אילימא לרבי יהודה הא
 אמר הקפידה עליו תורה כשה אלא לרבי
 שמעון רב אחא מתני הכי רבינא קשיא ליה
^א רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה
 וסתם לן תנא כרבי יהודה ואת אמרת הלכה
 כרבי שמעון אלא אפי' תימא רבי יהודה ^א לא
 יהא חמור מן ההקדש ולא אמרה תורה כשה
 להחמיר עליו אלא להקל עליו ^א רב ^א נחמן
 בריה דרב יוסף יפריק ליה בשילקי בשויו
 אמר רב שייב אמר רב הונא יהפודה פטר
 חמור של חבירו פדיונו פדוי איבעיא להו
 פדיונו ^א לפודה או דלמא יפדיונו לבעלים
 אליבא דרי"ש לא תיבעי לך כיון דאמר מותר
 בהנאה ממונא דבעלים הוא כי תיבעי אליבא
 דרבי יהודה דאמר אסור בהנאה להקדש
 מדמי ליה ורחמנא אמר ונתן ^א הכסף וקם לו
 או דלמא כיון ^א דקני להו ^א בבני ובני לא
 דמי להקדש אר"נ ת"ש יהנובט פטר חמור של
 חבירו משלם תשלומי כפל לבעלים ואע"פ שאין
 לו עכשיו יש לו לאחר מכאן מני אילימא ר"ש
 אמאי אין לו עכשיו אלא פשיטא רבי יהודה ואי
 ס"ד להקדש מדמינן ליה ^א ונוגבט מבית האיש
 אמר רחמנא וילא מבית הקדש ^א ותו לא
 מדי: ^א אחת ביכרה ואחת שלא ביכרה
 [כו]: ת"ר כיצד אמרו נכנס לדיר להתעשר
 אי אתה יכול לומר בבא ליד כהן שהרי
 שנינו ^א הלקוח ושניתן לו במתנה פטור

אמר רבא אף אנן נמי תנינא גדול וקטן. ים ספרים דגרים
מנינא וקושיא היא זו: **והלכתא ברינא.** צדא ליתמלך
מוקמי ליה שמורים לפדותו **בשה שזה שלשה חזים** ^י גדול הכא ^ז אצל
בצעמנו אפילו בפטורחא נת דנקא ואם אין לו שה לפדותו ^י פודה
בשוי ואפי' בשלקי וכד פריק ליה
מצדק על פדיון פטר חמור ולא בשעת
נתינת לבסו **דמפדנא** לאפדריה
ברשותיה דהקן קארי דחמור לקמן
בשמעתין (:) ^י וזה צין מכבשים צין
מעושים צין זכר צין נקבה צין גדול
צין קטן ^י דחמנן במתניתין:
הפודה פטר חמור ש' חבירו
פדיונו פדיר. לא דמי לתורם משלו על
חבירו **דאיבעיא לן** פרק אין צין המודר
(מדס דף יז:) אם לריך דעת דהתם
כתיב גם אתם לרבות שוחכם וצעינן
מה התם לדעתם אף ששוחכם לדעתם
אצל הכל לא כתיב בעלים ^י לא:
וגונב מבית האיש ולא מבית הקדש.

לפדותו פרק מרובה (צ"ק 97 ס)

וְיָחִיבֶנּוּ הָיָה לְרֹשֶׁה בְּנֵי קִדְמָה מֵרֵשֶׁה
וְלֹא מֵהַקֵּדָשׁ נִפְקָא וּפִירֵשׁ אִישׁ לֹא
מִיּוֹתֵר דְּגוּבֵר נִמְי מִקְרִי אִישׁ וְלֹא
מִשְׁתַּמֵּעַ מִן כָּלֵל מֵאִישׁ וְנִשְׁמָעִי דְּכָבֵל
דְּבֵר שְׂהוּא לִשְׁוֹן זָכֵר שִׁיד לִשְׁוֹן אִישׁ
וְאִשָּׁה^ט עַל נִקְבָּה כְּמוֹ (שְׁמוֹת כו) אִשָּׁה
אֵל אֲחֻתָּה^י וְהָאֵל דְּלִמְרִינָן הִכָּא מִצִּית
הָאִישׁ וְלֹא מִצִּית הַקֵּדֶשׁ כִּדְפִקָּא
מִרְעוּהוּ וּמִשּׁוֹם דְּהָא קִרָּא וּגּוּבֵן מִיִּיר
בְּשִׁלּוּמֵינָן מִיִּיתֵי לֵהוּ^י שְׁהִי^י לוֹ י
עֲשֶׂהָ סִפֵּן [פִּתְרָן] חֲמוּרֵינָן מִפִּירֵשׁ
עֲשֶׂהָ שִׁינִי וּמַעֲשֶׂינִי וְהוּן שְׂאֵל. לְפִי"ת
דְּמִפְרָשׁ לְעִיל^ט יִסָּף פּוּדָה וְחוּדָר אֲפִילוּ
פַּעֲמִים הִרְבָּה אֲסַפִּיקוּת קִאִי קִשָּׁה
לְמָה לִי עֲשֶׂהָ שִׁינִי בִּשְׂאֵל אֶחָד כְּגִי אֲבָל
לְפִירוּשׁ הַקּוֹנְטֵרַם יִסָּף דְּלִינִי חוּדָר וּפּוּדָה
אֵלָּא אִם כֵּן נִתְּנוּ וְנִחָא וְחוּדָר וּלְקִשָּׁה
יִחָא אִם כֵּן לְפִירוּשׁ לְמָה קִשָּׁה יִסָּף הִיא
לְחִמּוּ שְׂרָאֵל שְׂהִי לוֹ י פִּטְרִי חֲמוּרֵינָן

כהן וחיותו חצי חמו כהן נפנו נו מזית חצי

[illegible]

בישראל שהיו לו עשרה ספק פטרי חמורים בתוך
עשרה שיין ומעשרן והן שלו מסייע ליה לר"נ דאמר רב
ה' ישראל שהיו לו עשרה ספק פטרי חמורים מפריש
ורון והן שלו ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבובי ישראל
חמורים ודאין בתוך ביתו שנפלו מבית אבי אמו כהן
נפלו לו מבית אבי אמו ישראל מפריש עליהן עשרה
יאמר רב נחמן אמר רבה בר אבובי ישראל שהיו לו
ביתו שנפלו מבית אבי אמו כהן ואותו אבי אמו כהן
מו ישראל מעשרן והן שלו וצריכא דאי אשמועינן
מפריש וקאי אבל הכא ^טמתנות ^טשלא הורמו כמי
זא לא ואי אשמועינן הכא דאפשר לעשורי מיניה
התם כיון דשה מעלמא בעי אתוויי ^טומפריש וקאי
רבי שמואל בר נתן אמר רבי חנינא הלוקח טבלים
ממורחין

והפקיע קדושה שחנה עליהן ציצית ישראל רחשון ונוטל השיין
עושה ישראל זה היורשו דדמי כמי שהורישו כהן השיין:
ממורחין

[illegible]

כאן כבא לימלך. כמה וותן אמרין ויל גירויא בשה בעצמנא אלא משה
 דעלוי התורה בשה ודסקלמא דיתכן מעיקרא דבשה אלא דל במדי
 אלמאס סבירא ויל פדורתי מן שושין; ורז אחז מנח הכי אלא דל
 ו' יהודה ו' שפעון הלכה ב' יהודה; ועוד רשמן לן תנא כ' יהודה.
 ורואל אל מדי אחרינא ווא אמרת יהודה ב' שפעון דקומק' די ר'
 ויל אל פדיונו דער חמור חמור מפדיון דהקדש דהקדש שבויו
 סבירא ויל אל אמרה יהודה בשה לחמור ב' שפעון דקומק' די ר'
 אמרה בשה אל אל חלקי עול רצה דלפדורתי בשה אלמאס וניא שות
 ב' מפתח משויון אן יכל לפדורתי אל בשה; איבעיא להו מדינו פדיו
 מן פדיונו דער אל בעלים. דמדי פדיו אל הפטר חמור אבל מ' מן הפטר
 ונתן הנסך קמ' ו'. כלומר כל מן שפדתי הקדש ור' אלו שיל אן

הלוקה עובר חמורו פרק ראשון בכורות

١٤

נ א ב ג ד מ"י פ"ג מהלכות
זכורים הלכה יא יב סג עשין
קמה קמו עוש"ע י"ד ס"י שכל
סעיף ה:
נא ה ו מ"י שם הלכה יג עוש"ע
ס"ח ע"ה

גב ז מ"ז פ"ג מהלכות גניזה
הלכה ג:
גב ח מ"ח שם הלכה א:
גב ט מ"ט פ"ו מהלכות צבורות
הלכה י:

בַּהּ י מִי פִי"צ מֵהֶלְכוֹת צְבוּרִים
הִלְכָּה כֹּג:
זו ב מִי שֶׁ הִלְכָּה כֹּד:

זיומא מחוראם

א) פטרוזא. עיין תוס' מנחות (דף ק"ז ע"ג): רב נחמיה בריה:

שיטה מקובצת

[illegible]

יבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]